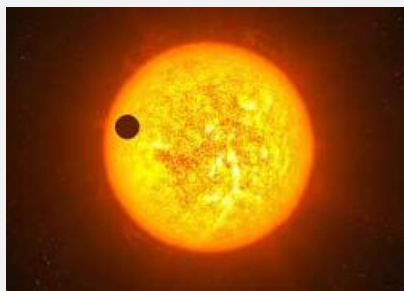

ستاره ای بزرگتر از خورشید

نشریه نیوساینتیست با بررسی پدیده های مختلف کیهانی به معرفی بزرگترین آنها در میان ستاره ها، سیاره ها، کهکشانها و حفره های خلاء پرداخته است.

نشریه نیوساینتیست با بررسی پدیده های مختلف کیهانی به معرفی بزرگترین آنها در میان ستاره ها، سیاره ها، کهکشانها و حفره های خلاء پرداخته است.

به گزارش مهر، بیشتر اوقات حد تصور انسان از عظمت جهان هستی دستخوش فراموشی می شود و به تدریج بزرگی برخی از رویدادهای طبیعی از یادها رفته و حتی گاه این رویدادها کوچک شمرده می شوند.

عظیمترین اجرامی که در جهان وجود دارند را بر روی زمین نمی توان یافت، زیرا فراتر از مرزهای جو زمین، حقایقی وجود دارند که سیاره کوچک آبی در برابرشان ذره ای غیر قابل مشاهده است.

عظیمترین سیاره جهان

سیاره مشتری از نظر بزرگی بر دیگر سیاره های سامانه خورشیدی حکمرانی می کند، مانند بسیاری از سیاره هایی که ابعاد آنها از حد استاندارد گذشته است، مشتری نیز سیاره ای گازی است که از هلیوم و هیدروژن ساخته شده است، با این همه تا به حال سیاره ای گازی تر و عظیم تر از مشتری نیز کشف شده است، سیاره TrES-4 که در سال 2006 در مدار ستاره ای درخشان در فاصله هزار و 500 سال نوری از زمین کشف شد. قطر این سیاره 1.8 برابر سیاره مشتری بود و از این رو به عنوان بزرگترین سیاره ای شناخته می شد که تا به حال رصد شده است.

با اینهمه جرم این سیاره تنها 88 درصد از جرم کل مشتری است و تراکم آن 0.2 گرم در سانتیمتر مکعب است که این تراکم آن را از چوب پنبه سبک تر می کند. از آنجایی که روند مطالعات علمی توقف ناپذیر است، رصدهای جدیدتر منجر به کشف سیاره ای بزرگتر شده است که از سیاره TrES-4 نیز بزرگتر است، سیاره WASP-17b در فاصله هزار سال نوری از زمین واقع شده و شعاع آن دوبرابر مشتری است، در حالی که جرم و تراکم آن نیمی از جرم مشتری محاسبه شده است.

بزرگترین سازه مصنوعی

تا زمانی که یک فضاپیماي غول پیکر و بیگانه در آسمان زمین مشاهده نشود، تا به امروز عظیمترین سازه مصنوعی جهان ایستگاه فضایی بین المللی است که 370 تن وزن داشته و 109 متر وسعت دارد.

بزرگترین کهکشان

بر اساس روند شکل گیری کهکشان ها در مدل استاندارد، بزرگترین کهکشان ها، کهکشان های بیضی شکلی هستند که از برخورد کهکشانهای کوچکتر شکل می گیرند. بزرگترین نمونه کهکشان IC1101 است که در فاصله یک میلیارد سال نوری در مرکز خوشه کهکشانی Abell 2029 قرار گرفته است.

این کهکشان 6 میلیون سال نوری وسعت داشته و هزاران برابر از کهکشان راه شیری عظیمتر است.

بزرگترین حفره

عنوان بزرگترین حفره جهان به یک سیاهچاله عظیم اختصاص ندارد، بلکه به فضایی تاریک وسیعتری خطاب می شود. در بزرگترین فضایی که تا کنون مورد بررسی قرار گرفته است، کهکشانها از دیواره ها و گره هایی در وسعت چند میلیون سال نوری ساخته شده است که حفره ای در میان آن قرار دارد.

بزرگترین حفره خلأیی که تا به حال در میان یک کهکشان یافته شده، حفره ای است که در سال 2007 کشف شده و وسعتی برابر یک میلیارد سال نوری دارد. گمان می رود این حفره توخالی به واسطه برخورد بسیار نزدیکی با جهانی دیگر به وجود آمده باشد.

در این جهان بزرگ ستاره ای به نام VY Canis Majoris در فاصله پنج هزار سال نوری از زمین وجود دارد که می تواند با ابعادی هشت میلیارد برابر ستاره سامانه خورشیدی، خورشید زمین را به راحتی ببلعد.

قطر تخمینی این ستاره سه میلیارد کیلومتر است، شعاعی که این ستاره را در رده معدود ستاره هایی قرار داده است که به فوق ابرستاره های سرخ شهرت دارند. با این همه بسیاری بر سر ابعاد این ستاره بحث دارند و آن را یک میلیارد کیلومتر محاسبه کرده اند.